

Малкиятъ австралиець

нашето племе „чернитъ змии“, — е най-бедното, а сщевременно и най-войнственото отъ всички австрайлски племена. Старцитъ разправятъ, че нѣкога си то е живѣло въ богата страна, дето имало много кенгуру, бѣлки и всѣкакви птици. Презъ тази страна течала рѣка, въ която се вждѣла много риба. Животътъ тамъ билъ чудесенъ, защото прехраната била лесна.

Но явили се бѣли хора и, понеже били по силни отъ нашитѣ, то нашитѣ се принудили да имъ отстѣпятъ земята си и да се преселятъ въ много бедна мѣстность, дето много често страдали отъ гладъ. Много изъ нашитѣ измрѣли отъ гладъ и, когато а ъ съмъ се родилъ, племето ни се състояло отъ нѣколко семейства. Но никой не скърби за умрѣлитѣ, защото знаемъ, че когато всички червенокожи измратъ, то ще възкрѣснатъ пакъ подъ видъ на бѣли.¹⁾

Бедни бѣхме, но затова чужденцитѣ не ни закачаха, не се мжчеха да завладѣятъ земята ни. Нѣкои отъ съседнитѣ ни племена склучиха съ преселницитѣ договоръ и получаваха отъ тѣхъ дрехи, пушки, ножове и „огнена вода“. Но ние „чернитѣ змии“, не

¹⁾ Това вѣрване е много разпространено между мѣстнитѣ жители.